

ността по цени на производител, коригирана с разликата между заплатените косвени данъци и получените субсидии.

При оценката се използват цените на производител или базисните цени, така както те се проявяват на пазара *в момента*, в който стоките са произведени. Взема се предвид цената, която се получава при касово заплащане. Това означава, че цената (а следователно и номиналната продажна стойност на стоката) следва да се намали с отстъпките, които се правят, за да се получи реалната пазарна цена. В случаите, когато вместо отстъпка се предоставя безплатно допълнително количество от дадената стока, трябва да се посочи или по-ниска пазарна цена на реализираната стока, или пък по-голямо реализирано количество за същата номинална стойност.

Тъй като понятието стока според СНС не изисква непременно благото или услугата да е реализирано на пазара, а само „нормално да се продава на пазара”, то във бруто-продукта се включват блага и услуги, които не са продадени. Това са например продуктите на селските стопанства, които се консумират в домакинствата на производителите, доставените на други заведения в рамките на същото предприятие стоки, използваните за увеличаване на имуществото (за капиталобразуване изобщо), както и тези стоки, с които се заплаща (натурално) труда.

В бруто-продукта се включва също така продуктът на домашните стопанства за собствено потребление. Основание за това е все определението на категорията стоки, т. е. че на други места и дори в други страни подобни продукти се реализират на пазара. Включва се и наемът за използваните от собствениците сгради въз основа на установения на пазара размер на наема.

В бруто-продукта се включва също така и продуктът при трансакции на второстепенни продукти (отпадъци и др.), земи, идеални имущества като наеми, права върху подземни богатства, патенти. Произведеният при трансакцията продукт представлява разликата между нетния размер на получените плащания от страна на продавача и пълния размер на плащането от страна на купувача, която е равна на разходите по трансакцията и възнаграждението на посредника.

Що се отнася до продажбите на второстепенни продукти, би следвало да се отделят някои от тях, които имат по-важно значение като например стружките и металните отпадъци при производството на метални изделия. Те би трябвало, съгласно изискванията на системата, да се третират като стоки и да се оценяват по пазарната им цена.

Продуктът, създаден в областта на търговията, се измерва чрез разликата между заплатената от този отрасъл стойност на стоките, предмет на търговията, и постъпленията от тяхната продажба, след като се спадне стойността на отпадъците и загубите на стоки между моментите на тяхната покупка и продажба.